

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Lubora Veselého a soudců JUDr. Elišky Galiazzo a JUDr. Michala Prince ve věci

žalobce: **Společenství vlastníků xxx xxx xxx**
sídlem xxx, xxx
zastoupený advokátem Mgr. Eduardem Belšánem
sídlem Husova 386, 252 19 Drahelčice

proti

žalovanému: **Ing. R. O.**, narozený dne xxx
bytem xxx, xxx
zastoupený advokátem Mgr. Janem Švarcem
sídlem Vodičkova 695/24, 110 00 Praha 1

o 41 738 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalovaného proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 4. ledna 2023, č. j. 33C 412/2022-76,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně **se potvrzuje.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady odvolacího řízení ve výši 7 453,60 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Eduarda Belšána.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Schmidtová

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci částku 41 738 Kč s úrokem z prodlení ve výši 0,1 % denně z částky 2265 Kč za dobu od 1. 6. 2020 do 30. 4. 2021, s úrokem z prodlení ve výši 0,1 % denně z částky 2 265 Kč za dobu od 1. 7. 2020 do zaplacení, s úrokem z prodlení ve výši 0,1 % denně z částky 2 265 Kč za dobu od 1. 8. 2020 do zaplacení, s úrokem z prodlení ve výši 0,1 % denně z částky 2 265 Kč za dobu od 1. 9. 2020 do zaplacení, s úrokem z prodlení ve výši 0,1 % denně z částky 2 265 Kč za dobu od 1. 10. 2020 do zaplacení, s úrokem z prodlení ve výši 0,1 % denně z částky 2 265 Kč za dobu od 1. 11. 2020 do zaplacení, s úrokem z prodlení ve výši 0,1 % denně z částky 2 265 Kč za dobu od 1. 12. 2020 do zaplacení, s úrokem z prodlení ve výši 0,1 % denně z částky 2 265 Kč za dobu od 1. 1. 2021 do zaplacení, s úrokem z prodlení ve výši 0,1 % denně z částky 2 265 Kč za dobu od 1. 1. 2022 do zaplacení, s úrokem z prodlení ve výši 0,1 % denně z částky 2 265 Kč za dobu od 1. 2. 2022 do zaplacení, s úrokem z prodlení ve výši 0,1 % denně z částky 2 265 Kč za dobu od 1. 3. 2022 do zaplacení, s úrokem z prodlení ve výši 0,1 % denně z částky 55 Kč za dobu od 1. 5. 2021 do zaplacení, s úrokem z prodlení ve výši 0,1 % denně z částky 4 386 Kč za dobu od 1. 6. 2022 do zaplacení a s úrokem z prodlení ve výši 0,1 % denně z částky 14 258 Kč za dobu od 1. 8. 2021 do zaplacení (výrok I.) a náhradu nákladů řízení ve výši 9 123,60 Kč (výrok II.).
2. Takto soud prvního stupně rozhodl o žalobě, jíž se žalobce domáhal neuhrazeného dluhu z titulu vlastnictví bytové jednotky č. xxx v domě xxx, xxx, za období od června do prosince 2020 a dále od prosince 2021 do února 2022 spočívajícího jednak v nezaplaceném příspěvku za správu domu a pozemku ve výši 22 705 Kč s příslušenstvím, kapitalizovaného příslušenství ve výši 4 049 Kč, nedoplatku z vyúčtování záloh ve výši 14 258 Kč s příslušenstvím a poplatků za upomínky ve výši 726 Kč.
3. Soud prvního stupně ve věci rozhodl elektronickým platebním rozkazem ze dne 4. 11. 2022, č. j. EPR 297391/2022-9, který byl žalovanému doručen dne 4. 11. 2022, v němž byl žalovaný současně vyzván, aby se ve lhůtě 30 dnů ode dne uplynutí lhůty k podání odporu proti platebnímu rozkazu písemně vyjádřil ve věci samé k žalobě, byl soudem poučen o následcích nevyhovění dané výzvě, tedy o zákonné fikci uznání nároku, který je žalobou uplatňován (§ 114b odst. 5 o. s. ř.). Dne 21. 11. 2022 žalovaný podal odpor, a k žalobě se vyjádřil poslední den lhůty slovy „žalovaný namítá, že vyúčtování obsahuje chyby“. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že žalovaný nesplnil svoji povinnost uloženou mu dle § 114b o. s. ř. s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 21Cdo 2597/2007 (správně má být 21Cdo 3597/2007 - poznámka odvolacího soudu) a 26Cdo 2632/2018, když lhůta uplynula dnem 21. 12. 2022, a proto rozhodl rozsudkem pro uznání dle § 114b odst. 5 o. s. ř. ve spojení s § 153a o. s. ř. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 142 odst. 1 o. s. ř.
4. Proti rozsudku pro uznání podal žalovaný odvolání. Navrhl jej zrušit a vrátit věc soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Vytýká soudu prvního stupně, že nebyly splněny předpoklady pro jeho vydání, když žalovaný se vyjádřil, byť poměrně stručně, avšak výstižně. Předmětné vyúčtování služeb obsahuje chyby, což způsobuje, že nedoplatek není splatný ani zčásti, což je však právní hodnocení a postačuje skutkové tvrzení, že vyúčtování je vadné. Důkazní břemeno, že vyúčtování obsahuje všechny náležitosti, nese žalobce, který má navrhnout znalce. Vyjádření žalovaného je dostačující s odkazem na rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 13/15 a III. ÚS 3207/20. Poukázal na řízení vedené pod sp. zn. 16C 48/2022, v němž si žalovaný nechal vyhotovit znalecký posudek, který konstatoval, že vyúčtování služeb je vadné. Obsáhlejší vyjádření vyhotovené na notebooku zástupce nebylo možné vlivem technické chyby řádně odeslat.
5. Žalobce ve vyjádření k odvolání navrhl napadený rozsudek potvrdit, vyjádření neodpovídá ustanovení § 114b o. s. ř. Tvrzení o důkazním břemenu žalobce není relevantní pro úspěch v odvolacím řízení, navrženými důkazy má dojít k prokázání tvrzení žalovaného, která však dosud

žalovaný neuvedl. Žalobce prokázal oprávněnost nároku předloženými listinami. Podání odporu není dostatečnou reakcí k tomu, že nárok neuznává, a není dostatečnou reakcí na kvalifikovanou výzvu. Argumentace ohledně řízení vedeného pod sp. zn. 16C 48/2022 není relevantní, žalovaný zpochybňuje vyúčtování provedené jinou právnickou osobou a nelze jím argumentovat v řízení s jiným žalobcem, nadto nebylo nikterak rozhodnuto. Strany sporu se dohodly, že do konce února 2023 se pokusí o smír, avšak zájem žalovaného nebyl míněn vážně a je obstrukční povahy. Tvrzení, že stručnost vyjádření byla způsobena technickou chybou, jsou účelová, když žalovaný mohl jednou větou upozornit, že vyjádření po odstranění technické chyby doplní, k čemuž nedošlo.

6. Žalovaný požádal prostřednictvím svého právního zástupce žádostí došlou odvolacímu soudu dne 12. 6. 2023 o odročení jednání, čemuž nebylo vyhověno. Podáním datovaným 13. 6. 2022 namítl, že plná moc udělená Mgr. Belšánovi Ing. I. P. a F. R. dne 1. 10. 2018 je neplatná, neboť tyto osoby nebyly v tu dobu členy představenstva předsedy žalobce. Předseda žalobce, Stavební bytové družstvo xxx (dále jen „SBD“) nemělo ustanoveného žádného člena představenstva, neboť usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 18Cm 168/2016-176 bylo pravomocně určeno, že usnesení shromáždění delegátů předsedy žalobce ze dne 16. 6. 2016, mj. o volbě členů představenstva, je neplatné. Na tom nic nemění, že v rejstříku společenství vlastníků jednotek jsou v rámci zápisu tyto osoby zapsané jako při výkonu funkce zastupující předsedu, neboť tyto zápisy jsou deklaratorní a nelze z nich vycházet, nadto by šlo o hmotněprávní zastoupení právnické osoby a nikoli procesní jednání za právnickou osobu. Přiložil jednotlivá rozhodnutí týkající se SBD v pozici žalovaného. Navrhl, aby odvolací soud rozsudek zrušil a zavázal soud prvního stupně, aby rozhodl o přerušení řízení do doby, kdy bude řádně jmenován jiný statutární orgán žalobce.
7. Právní zástupce žalovaného požádal o odročení jednání nařízeného na den 14. 6. 2023 od 10:00 hod. z důvodu kolize s jednáním nařízeným u Obvodního soudu pro Prahu 8 ve věci sp. zn. 25C 62/2023 v týž den od 10:30 hod., k žádosti bylo přiloženo předvolání datované dne 1. 4. 2023. Důvodem žádosti bylo pochybení kanceláře, kdy termín nebyl řádně evidován. Odvolací soud nevyhověl žádosti o odročení jednání, o čemž vyrozuměl právního zástupce žalovaného týž den. Omluvou z jednání došlou dne 13. 6. 2023 právní zástupce upozornil na judikaturu Nejvyššího soudu sp. zn. 22Cdo 386/2020, nicméně uznal, že bylo vhodnější podat žádost dříve, což se vlivem administrativního pochybení nestalo.
8. Odvolací soud projednal věc dle § 101 odst. 3 ve spojení s § 211 o. s. ř. v nepřítomnosti žalovaného a jeho právního zástupce, který byl řádně a včas předvolán (§ 115 o. s. ř.) k jednání nařízenému na 14. 6. 2023, předvolání bylo právnímu zástupci žalovaného doručeno dne 19. 4. 2023 do datové schránky. Důležitost důvodu, pro který účastník řízení žádá o odročení jednání (§ 101 odst. 3 o. s. ř.), soud posuzuje vždy s přihlédnutím ke všem okolnostem konkrétního případu. I když účastník řízení ve své žádosti uvádí důvod jinak způsobilý vést k závěru o odročení jednání (dalšího jednání), není soud vždy povinen takový důvod akceptovat. Ohledně případné časové kolize dvou různých jednání Nejvyšší soud zaujal názor, že omlouvá-li účastník (jeho zmocněnec) svou neúčast u jednání časovou kolizí s jiným soudním sporem, může být taková omluva ve smyslu § 153b odst. 1. o. s. ř. důvodná jen tehdy, jestliže soudu oznámí také konkrétní údaje o tom, proč se nemůže jednání zúčastnit, zejména jaké jiné jednání mu brání v účasti (v jaké věci a u jakého soudu), kdy se o něm dozvěděl (že k němu byl předvolán dříve než k jednání, z něhož se omlouvá) a že časovou kolizi více jednání nebylo možné vyřešit jinak, nepočítaje v to u zmocněnce účastníka postup podle ustanovení § 25 odst. 3 o. s. ř. (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 31Cdo 2432/98). V souzené věci právní zástupce netvrdil, kdy mu bylo doručeno předvolání k jednání u Obvodního soudu pro Prahu 8 datované dnem 1. 4. 2023, nikterak ani netvrdil, že by se snažil zajistit účast u jednání jinak, přesto však s podáním žádosti o odročení jednání otálel téměř 2 měsíce a učinil ji až 12. 6. 2023, tedy krátce před termínem nařízeného jednání. Takovéto počínání právního zástupce žalovaného považuje odvolací soud za neprofesionální, rozporné se zásadou rychlosti řízení podle

§ 6 o. s. ř. a sledující pouze oddalování rozhodnutí o věci, proto žádost o odročení jednání neshledal důvodnou.

9. Žalobce při jednání odvolacího soudu plně odkázal na podanou žalobu, uvedl, že plná moc Mgr. Belšana je platná s ohledem na zásadu materiální publicity obchodního rejstříku a rejstříku SVJ a veřejných listin. Podstatné je pouze, že osoby, které podepsaly plnou moc, byly zmocněny k jednání za SVJ, rozhodnutí se týkají SBD.
10. Odvolací soud doplnil dokazování o výpis z rejstříku společenství vlastníků jednotek, vedeného Krajským soudem v Ústí nad Labem, oddíl S, vložka 2002, z něhož zjistil, že žalobce je společenství vlastníků jednotek (dále jen „SVJ“), předsedou společenství je SBD xxx, den vzniku funkce od 26.10.2016. Při výkonu funkce zastupuje: A. Š., R. L., Ing. R. H., Ing. J. K., Ing. P. K., F. R., Ing. I. P., všichni s datem zapsaným dne 26. 10. 2016. Statutárním orgánem SVJ je předseda společenství, který navenek zastupuje společenství ve všech záležitostech a podepisuje všechna písemná právní jednání za společenství.
11. Odvolací soud se plně ztotožnil s žalobcem, že osoby, které podepsaly plnou moc Mgr. Balšánovi, jsou osobami oprávněnými udělit plnou moc ve smyslu § 21 o. s. ř. F. R. a Ing. I. P. jsou uvedeni jakožto osoby, které zastupují předsedu společenství při výkonu funkce, jejich zápis vyplývá z výpisu z rejstříku SVJ a jsou v rejstříku uvedeny nikoli jako členové představenstva SBD xxx, ale jako konkrétní fyzické osoby, které jednají z hlediska procesního práva za žalobce ve smyslu § 21 odst. 1 písm. a) o. s. ř. Proto nejsou významná žalovaným předložená rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem, která se jednání žalobce před soudem v této věci nijak netýkají.
12. Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání napadený rozsudek včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212, § 212a o. s. ř.), a dospěl k závěru, že odvolání žalovaného není důvodné.
13. Podle § 153a odst. 1 o. s. ř. uzná-li žalovaný v průběhu soudního řízení nárok nebo základ nároku, který je proti němu žalobou uplatňován, rozhodne soud rozsudkem podle tohoto uznání. Uzná-li žalovaný nárok proti němu žalobou uplatněný jen zčásti, rozhodne soud rozsudkem podle tohoto uznání, jen navrhne-li to žalobce. Podle odst. 3 rozsudkem pro uznání rozhodne soud také tehdy, má-li se za to, že žalovaný nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznal (§ 114b odst. 5 a § 114c odst. 6).
14. Podle § 114b odst. 1 o. s. ř. vyžaduje-li to povaha věci nebo okolnosti případu, jakož i tehdy, bylo-li o věci rozhodnuto platebním rozkazem, elektronickým platebním rozkazem nebo evropským platebním rozkazem, může předseda senátu místo výzvy podle § 114a odst. 2 písm. a) nebo nebylo-li takové výzvě řádně a včas vyhověno, žalovanému usnesením uložit, aby se ve věci písemně vyjádřil a aby v případě, že nárok uplatněný v žalobě zcela neuzná, ve vyjádření vylíčil rozhodující skutečnosti, na nichž staví svoji obranu, a k vyjádření připojil listinné důkazy, jichž se dovolává, popřípadě označil důkazy k prokázání svých tvrzení; to neplatí ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst. 1 a 2). Podle odst. 5 jestliže se žalovaný bez vážného důvodu na výzvu soudu podle odstavce 1 včas nevyjádří a ani ve stanovené lhůtě soudu nesdělí, jaký vážný důvod mu v tom brání, má se za to, že nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznává; o tomto následku (§ 153a odst. 3) musí být poučen. To neplatí, jsou-li splněny předpoklady pro zastavení řízení nebo odmítnutí žaloby.
15. Byl-li platební rozkaz žalovanému doručen do datové schránky dne 4. 11. 2022, byl odpor doručen včas a 30 denní lhůta od podání odporu uplynula dnem 21. 12. 2022, kdy žalovaný v textu vyjádření uvedl, že „namítá, že vyúčtování obsahuje chyby“. Žádné další vyjádření žalovaný v této lhůtě

soudu nedoručil, zda tomu bylo vlivem technické chyby nelze nikterak ověřit ani spekulovat, avšak ani dodatečně (ihned po odstranění údajné technické chyby) vyjádření doplněno nebylo.

16. Soud prvního stupně rozhodl rozsudkem pro uznání dle § 153a o. s. ř., a proto je třeba zkoumat, zda byly splněny předpoklady pro jeho vydání. Výzva dle § 114b o. s. ř. obsahovala veškeré náležitosti, žalovaný ve lhůtě podal odpor a vyjádřil se ve věci tak, že „vyúčtování obsahuje chyby“, předmětem řízení jsou 4 nároky, vyúčtování nedoplatků je jen jedním z nich.
17. Judikatura Nejvyššího soudu je ustálena v závěru, že žalovaný se ve smyslu § 114b odst. 5 o. s. ř. kvalifikovaně vyjádří (a zabráni tak fikci uznání nároku a vydání rozsudku pro uznání), jestliže z jeho včasného písemného vyjádření vyplývá, že nárok, který byl proti němu uplatněn žalobou, zcela neuznává a jestliže alespoň v základních obrysech vylíčí rozhodující skutečnosti, na nichž staví svoji obranu. V případě, že nárok zcela neuzná (tj. uzná-li nárok jen zčásti nebo co do základu, popřípadě jej neuzná vůbec), musí písemné vyjádření obsahovat též vylíčení rozhodujících skutečností, na nichž staví svoji obranu proti nároku uplatněnému v žalobě, popřípadě označení důkazů, jejichž provedení navrhuje k prokázání svých tvrzení. Vylíčením rozhodujících skutečností žalovaný reaguje na to, co o skutečnostech významných pro rozhodnutí ve věci tvrdil žalobce; obrana žalovaného spočívá v tom, že - ačkoliv pravdivost některých tvrzení žalobce může potvrzovat - vyvrací svými konkrétními údaji pravdivost jiných tvrzení žalobce, popřípadě že uvádí další skutečnosti, které žalobce netvrdil, na jejichž základě by spor měl vyznít ve prospěch žalovaného. Svoji obranu proti nároku uplatněnému v žalobě žalovaný nemusí rozvádět do všech podrobností a výslovně se vyjadřovat ke všem tvrzením žalobce; postačí, jestliže postaví proti tvrzením žalobce alespoň taková svá tvrzení o rozhodujících skutečnostech, z nichž vyplývá základ jeho obrany proti žalobě, tedy jestliže uvede přinejmenším takové skutečnosti, které, budou-li také prokázány, mohou vést k tomu, že bude (může) mít ve sporu alespoň částečný úspěch. Nemusí se ani výslovně vyjádřit ke všem žalobcovým tvrzením, není hodnocena ani kvalita nebo obšírnost jeho vyjádření, vyjádření ale nemůže být obecné a vágní, protože jinak by smysl usnesení vydaného podle § 114b odst. 1 o. s. ř. nemohl být naplněn. Pouhý nesouhlas s žalobou nelze považovat za kvalifikované vyjádření způsobilé zabránit následkům předvídaným § 114b odst. 5 o. s. ř. (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 21Cdo 1951/2004, 25Cdo 187/2009, či 26Cdo 2632/2018).
18. Pro posouzení věci je podstatné, jakou obranu žalovaný uplatnil. Odvolací soud dospěl k závěru, že vyjádření žalovaného neumožňovalo učinit soudu přípravu jednání, nelze je považovat za kvalifikované vyjádření ve věci, neboť neobstojí pro jeho naprostou nekonkrétnost, není zřejmé, co žalovaný sporuje, tedy zda vyúčtování neobsahuje formální či věcné náležitosti, neboť ne všechny náležitosti mají vliv na správnost vyúčtování, např. obsahuje-li vyúčtování chybu spočívající v pouhém překlepu ve slově neměnicím obsah vyúčtování, lze stěžii hovořit o tom, že není řádné. Žalovaný nesplnil výzvu obsaženou v platebním rozkazu, vyjádření postrádá vylíčení rozhodujících skutečností a neumožňuje posoudit, která skutková tvrzení žalobce činí žalovaný spornými, jaká jsou jeho obranná tvrzení a z jakého důvodu žalobou uplatněný nárok pokládá za nedůvodný, když měl alespoň konkrétní výhrady uvést (aniž by je musel přesně rozvádět), např. stačilo napsat, že chyby jsou ve výměrách (a čeho) nebo ve spotřebě médií, atd.
19. Soud prvního stupně nikterak nepochybil, rozhodl-li rozsudkem pro uznání, když byly splněny všechny podmínky dle § 153a ve spojení s § 114b o. s. ř., a proto odvolací soud rozhodnutí soudu prvního stupně potvrdil jako věcně správné dle § 219 o. s. ř. včetně akcesorického výroku o nákladech řízení.
20. O nákladech odvolacího řízení rozhodl odvolací soud dle § 224 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 142 odst. 1 o. s. ř., když procesně úspěšný žalobce má nárok na náklady řízení, které jsou tvořeny

odměnou advokáta za 2 úkony právní služby (vyjádření k odvolání a účast u jednání odvolacího soudu) po 2 780 Kč (§ 7 a § 11 odst. 1 písm. g/, k/ vyhl. č. 177/96 Sb.), 2 náhradami hotových výdajů po 300 Kč (§ 13 odst. 1, 4 cit. vyhl.) Dle § 137 odst. 3 o. s. ř. odvolací soud přiznal 21 % DPH ve výši 1 293,60 Kč. Náklady odvolacího řízení v celkové výši 7 453,60 Kč odvolací soud uložil žalovanému zaplatit ve lhůtě dle § 160 odst. 1 o. s. ř. a na platební místo dle § 149 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** dovolání přípustné.

Praha 14. června 2023

Mgr. Lubor Veselý v. r.
předseda senátu